

Отже, основними недоліками прямого бюджетного фінансування є: нечіткість у визначенні цілей; недосконалість механізму розподілу витрат; переважання видатків утримання над видатками розвитку; недофінансування сфери культури тощо. Тому необхідно більше уваги приділяти непрямому бюджетному фінансуванню, яке передбачає податкові й кредитні пільги з боку держави як самим закладам культури та мистецтва, так і організаціям, що надають їм фінансову підтримку. Окрім цього потрібно змінити базові принципи залучення коштів для фінансування культури: використовувати недержавні кошти для підтримки галузі (меценатство, спонсорство, державно-приватне партнерство) та створювати передумови для появи і функціонування нових культурних об'єктів та явищ.

Література:

1. Веб-портал державної казначейської служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua/>
2. Офіційний сайт державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Бабенко В. Фінансування культури в Україні 2016 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <///C:/Users/user/Desktop/культура/Комітет%20з%20питань%20культури%20і%20духовності.html>

Карпишин Юрій

ст. гр. ФУПОМ-22

Тернопільський національний економічний університет

n.karpyshyn@tneu.edu.ua

Науковий керівник – д.е.н., професор Тулай О. І.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Розвиток фінансового консультування населення є важливим аспектом в процесі формування фінансово грамотного суспільства. Адже популяризація фінансових консультаційних послуг серед населення позитивно впливає на процес ефективного і раціонального управління особистими фінансами та матеріальний добробут громадян.

В сучасній науковій літературі все частіше згадується термін «фінансове консультування населення», однак концептуальні аспекти даного поняття є малодослідженими і потребують детальнішої уваги науковців.

Найбільш вживаними є такі економічні поняття як «консалтинг», «консультування» і «фінансове консультування». Науковець І. Сабурова подає визначає поняття «консалтинг» як надання та організацію різноманітних послуг, головна ціль яких підняти якість управління і ефективності підприємства, збільшити продуктивність праці кожного працівника [1]. Тобто, в даному визначенні основна мета консалтингу зводиться в основному до потреб підприємств. В свою чергу, Т. Соснина трактує консалтинг в більш широкому контексті і визначає дане явище як надання інтелектуальної допомоги в найрізноманітніших сферах життєдіяльності людини [2].

В роботах науковців Р. Корсини та А. Ауэрбаха консультування згадується як надання порад та обмін інформацією [3]. В Оксфордському тлумачному словнику по психології дано наступне визначення цього поняття: «консультування – це термін який використовується для визначення різних процесів інтерв'ювання, тестування, керівництва, надавання різного роду порад, тощо, розроблених для того, щоб допомогти індивіду вирішувати проблеми, планувати майбутнє тощо [4].

У науковій праці Є. Біжанової і А. Чістохіної поняття фінансового консультування трактується як комплекс послуг, який включає в себе постановку і формування цілей, оцінку фінансово-економічного стану клієнта, співставлення можливостей і цілей клієнта та їх корегування, визначення відношення до ризику клієнта [5]. Цей термін є наближеним до поняття «фінансове консультування населення».

Фінансове консультування населення – це процес взаємодії консультанта і клієнта – фізичної особи, який ґрунтується на певній методиці або технології та передбачає надання інформації на платній або безоплатній основі у формі порад, висновків та рекомендацій з питань оптимізації, раціонального використання та прибуткового інвестування особистих коштів. Фінансове консультування населення передбачає надання консультаційних послуг щодо оптимізації фінансових ресурсів громадян, їх раціонального використання і прибуткового інвестування [6].

Фінансове консультування населення здійснює незалежний фінансовий консультант - посередник, який володіє винятковим рівнем компетентності у сфері фінансів і може допомогти зберегти та примножити заощадження [7]. Відповідно це повинна бути фінансово-грамотна особа з відповідними професіональними навичками.

Одним з основних завдань фінансового консультування населення є підвищення рівня фінансової грамотності населення, адже фінансово грамотна людина відповідально і грамотно відноситься до споживання товарів, послуг і продуктів і в більшій мірі захищена від фінансового шахрайства прийняття необдуманих фінансових рішень.

Література:

1. Сабурова І. Консалтинг - это что? Что такое управленческий и финансовый консалтинг? / І. Сабурова // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fb.ru/article/165421/konsalting---eto-chto-chto-takoe-upravlencheskiy-i-finansoviy-konsalting>
2. Соснина Т.В. История возникновения и развития консалтинга / Т.В. Соснина // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.iuorao.ru/images/jurnal/13_2/sosnina.pdf
3. Корсини Р. Психологическая энциклопедия / Р. Корсини, А. Ауэрбах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://wiki.kutha.ru/images/1/1e/Psychological_encyclopedia.pdf
4. Оксфордский толковый словарь по психологи. Под. ред. А. Ребера [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.psyoffice.ru/slovar-s55.htm>
5. Бижанова Е.А. Финансовое консультирование и его роль в повышении финансовой грамотности населения России / Е. А. Бижанова, А. С. Чистохина [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://projects.fa.ru/MMFF2012/data/s1/Bijanova_Chistohina.pdf
6. Карпишин Н. І. Фінансове консультивання населення: теоретико-організаційні аспекти діяльності / Н. І. Карпишин, С. М. Жукевич // Економічний аналіз: зб. наук. праць. – 2017. – Том 27. – № 2. С. 91- 97.
7. Кізіма Т.О. Інститут незалежних фінансових консультантів: становлення та перспективи розвитку в Україні / Т.О. Кізіма // Світ фінансів. – 2012. – Вип. 3. – С. 145–151.

Коваль Катерина

ст. гр. ФУПОМ-22

Тернопільський національний економічний університет

katrusya1195@gmail.com

Науковий керівник – к.е.н., доцент Карпишин Н.І.

МОТИВИ ЗАОЩАДЖЕНЬ ДОМАШНІХ ГОСПОДАРСТВ

Економічний розвиток країни потребує зовнішніх та внутрішніх інвестицій. У сучасних умовах залучення зовнішніх інвестицій є доволі проблематичним, тому особливої гостроти набувають процеси залучення внутрішнього потенціалу фінансових ресурсів. Заощадження домогосподарств є важливим джерелом внутрішніх інвестицій. Саме тому, дослідження мотивів, що спонукають членів домогосподарств здійснювати заощадження набувають особливої актуальності.

Рішення членів домогосподарств заощадити частину доходів є результатом складної взаємодії внутрішніх мотивів [1, с. 180]. Кейнс Дж. у праці «Общая теория занятости, процента и денег» виокремлював вісім основних мотивів, які спонукають до заощаджень: застережний мотив,